

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 6 юни 2000 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Живко Сталев

Членове: Асен Манов

Цанко Хаджистойчев

Станислав Димитров

Неделчо Беров

Стефанка Стоянова

Иван Григоров

Тодор Тодоров

Александър Арабаджиев

Георги Марков

Маргарита Златарева

при участието на секретар-протоколита Силвия Василева разгледа в закрито заседание на 6 юни 2000 г. конституционно дело № 6/2000 г., докладвано от съдията Александър Арабаджиев.

Делото е образувано на 17 май 2000 г. по искане на 56 народни представители от състава на XXXVIII Народно събрание, направено на основание чл. 194, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от Конституцията.

Производството се намира във фазата по допустимостта на искането.

Съображенията, развити в искането, са концентрирани в тезата за възможността органите на местното самоуправление да бъдат

автономни в определянето на разходите и приходите на общината и се основават на основното конституционно начало, установено в чл.2, ал.1 от Конституцията, като се набляга на втората част от изречение първо от ал.1 - че България е държава с местно самоуправление. В центъра на искането е поставена конституционосъобразността на разпоредбата на чл.21, ал.1, т.7 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА- Обн., ДВ, бр. 77 от 17 септември 1991 г., изм., бр.65 от 1995 г. и бр.69 от 1999 г.), съгласно която общинският съвет определя размера на местните данъци и такси в границите, предвидени със закон. Посочени са и конституционните разпоредби, противоречие, с които се иска да бъде установено. Поддържа се, в крайна сметка, че от принципа на местно самоуправление произтича компетентност на органите на местното самоуправление сами да определят приходите в общинския бюджет. Като са наведени доводи в този смисъл и с оглед на ратифицираната от Република България Европейска харта за местното самоуправление и са изложени досегашните решения на Конституционния съд по сходна проблематика, от съда се иска:

1. Да бъде дадено задължително тълкуване на разпоредбите на чл.2, ал.1 ("за произтичащите конституционни права на местното самоуправление") и чл.141 от Конституцията;

2. Да се установи противоконституционността на чл.21, ал.1, т.7 ЗМСМА;

3. Да се установи несъответствието на посочената законова разпоредба с Европейската харта за местното самоуправление.

При преценката на условията за допустимост на искането Конституционният съд взе предвид, че то е направено от 56 народни

представители, т.е. от лица, оправомощени от чл.150, ал.1 от Конституцията да отправят искания до Конституционния съд. Всички искания се отнасят до правомощия, които се включват в компетентността на Конституционния съд, установена в чл.149, ал.1 от Конституцията. Изискванията на чл.17, ал.1 от Закона за Конституционния съд (ЗКС) и чл. 18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС) са спазени. В обстоятелствената част на искането са изтъкнати основанията за противоконституционност и за несъответствие с посочения международен договор, по който Република България е страна. Посочено е и виждането на народните представители, направили искането, относно тълкуването на конституционните разпоредби, утвърждаващи принципа на местното самоуправление. Единствено във връзка с искането, основано на чл. 149, ал.1, т.2 от Конституцията - за установяване на противоконституционност на чл. 21, ал.1, т.7 ЗМСМА искането следва да се схваща като насочено не срещу правото на общинските съвети да определят размера на местните данъци и такси в граници, предвидени със закон, а срещу ограничението, което произтича от това, че правомощието може да се упражнява само в граници, установени със закон.

Предвид на предмета на искането, като заинтересувани страни, които да изразят становище по делото, трябва да бъдат конституирани Народното събрание, Министерският съвет, министърът на финансите, министърът на регионалното развитие и благоустройството и Националното сдружение на общините в България.

По тези съображения и на основание чл. 19, ал.1 ЗКС Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Допуска за разглеждане по същество исканията на 56 народни представители от XXXIII Народно събрание за :

1. Даване на задължително тълкуване на разпоредбите на чл.2, ал.1 (в частта отнасяща се до местното самоуправление) и чл.141 (относно възможността общините сами да определят финансови източници на своя бюджет) от Конституцията;

2. Установяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 21, ал.1, т.7 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (Обн., ДВ, бр. 77 от 17 септември 1991 г., изм., бр. 65 от 1995 г. и бр. 69 от 1999 г.);

3. Установяване на несъответствие на същата разпоредба с Европейската харта за местното самоуправление (Обн., ДВ, бр.46 от 6 юни 2000 г.).

Конституира като заинтересувани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, министъра на финансите, министъра на регионалното развитие и благоустройството и Националното сдружение на общините в България.

Преписи от искането и от настоящето определение да се изпратят на заинтересуваните страни, като им се съобщи, че им се дава възможност в 14-дневен срок да изразят становище по направените искания.

Препис от определението да се изпрати и на народните представители, направили искането, които в същия срок могат да изложат допълнителни съображения.

Председател:

Живко Сталев